

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.380
din 30.11.2010**

Dosar nr.:134/2010

Petiția nr.: 3003/20.04.2010

Petent: Teatrul Luceafărul

Obiect: discriminare prin dispoziții legale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 Teatrul Luceafărul, cu sediul în Iași, str.Grigore Ureche nr.5, județul
Iași

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1-

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul sesizează faptul că, aflându-se în subordinea Consiliului Județean Iași, salariații sunt retribuiți diferențiat în raport cu cei aparținând teatrelor aflate în subordinea Consiliul General al Municipiului București, chiar dacă activitatea este aceeași, iar atribuțiile celor două consilii sunt similare.

III.Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Prin petiția nr.3003/20.04.2010 petentul sesizează că urmare a adoptării Legii-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice a avut obligația să emită decizii de reîncadrare pentru toți angajații instituției având în vedere dispozițiile cuprinse în Anexa II/4.4.

3.2 Petentul comunică faptul că Anexa II/4.4 cuprinde salariile de bază în instituțiile de spectacole și concerte și din alte instituții publice de cultură care au fost impuse cu obligația respectării, iar Anexa II/4.1 are în vedere calculul salariilor de bază din unități de cultură naționale sau de importanță națională, precum și din cadrul Bibliotecii Academiei Române, Corului Național de Cameră „Madrigal” și din instituțiile de spectacole și concerte din subordinea Consiliului General al Municipiului București.

3.3 Petentul, fiind teatru pentru copii și tineret în subordinea Consiliului Județean Iași, care are atribuții similare cu Consiliul General al Municipiului București, precum și faptul că desfășoară aceleași activități ca și Teatrele din București, consideră că salarizarea preferențială este discriminatorie.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.4582/07.06.2010, s-a invocat petentului, Teatrul Luceafărul din Iași, Decizia 997/2008 a Curții Constituționale, cu solicitarea punctului de vedere până la 25.06.2010.

4.2 Prin adresa înregistrată cu nr.3136/22.04.2010 s-a solicitat punctul de vedere al Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, iar prin adresa nr.3757/11.05.2010 s-a solicitat punctul de vedere al Consiliului Județean Iași.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul, Teatrul Luceafărul din Iași, din subordinea Consiliului Județean Iași, sesizează faptul că salariații săi sunt discriminați în raport cu cei ai teatrelor din București aflate în subordinea Consiliului General al Municipiului București, prin Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă desfășoară aceeași activitate, iar consiliile carora sunt subordonate au activități similare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, par.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, par.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, par.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, par. 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, par. 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne

situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 În spetă, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă faptul că există o diferență de salarizare între salariații petentului și cei ai teatrelor din București aflate în subordinea Consiliului General al Municipiului București, prin Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă desfășoară aceeași activitate, iar consiliile carora sunt subordonate au activități similare. Colegiul Director reține că s-a invocat **decizia nr. 997 din 7.10.2008, a Curții Constituționale care a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu 5 voturi pentru și 1 împotrivă ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale ;
2. Clasarea petiției;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

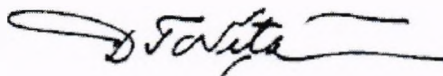
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

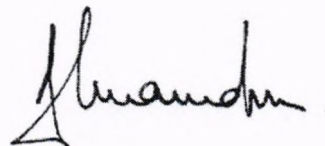
NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

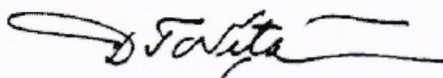
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

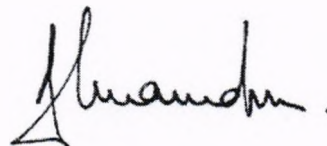
NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

